

ಮಾನವ ಜೀವನದ ಸರ್ವಕಾಲಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು - ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಉತ್ತರಗಳು

ನಾಗೇಶ್ ರಾವ್ ಎಲ್.ಜಿ.

ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಹತ್ತುಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗದೆ ಪರಿತಪಿಸುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದು. ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಎದುರಾಗುವವು; ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೂ ಇದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಕೊಂಡಿಯಂತೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಭಕ್ತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವತಾರಶ್ರೇಷ್ಠರ ಈ ಬೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖಕರು ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಹಾಯಕ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರು; ಭಾಷಾಂತರವೇ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅವತಾರ ಪುರುಷನೂ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಗೋಸ್ಕರ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಆಗಿನ ದೇಶಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ವಾದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ; ಆದರ್ಶದ ಬಾಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಜನರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ, ಚೈತನ್ಯ, ನಾನಕ್, ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದವರು ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೂ ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಅವರ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಶಿಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥ ಭಕ್ತರು ಅವರ ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಮನೆಮನೆಗೆ, ಮನಮನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘವು ನಿರಂತರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಪಿಪಾಸುಗಳು ಭರವಸೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಧನ್ಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

“ದೇವರು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದರೂ ಅವನು ಮಾನವನ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವನು, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಷ್ಟು ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನವೇ ಭರತಖಂಡದ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿತ್ತು.”^೧

“ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶದ ಬೆಡಗಿನ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಭಾರತೀಯರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು; ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತಾಂತರ ನಿರತವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವು ಮೌನವಾಗಿ ಭಾರತದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿತು. ಇಂತಹ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಆಗಮನವಾಯಿತು. ಅವರು ಭಾರತದ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅಂತಃಸತ್ತ್ವಗಳ ಮೂರ್ತ ರೂಪವಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಭವ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಭಾರತೀಯರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿದರು... ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಸಾಧನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು, ಎಲ್ಲಧರ್ಮಗಳೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಸಿರು.”^೨

ಮಹೇಂದ್ರನಾಥಗುಪ್ತರು (‘ಮ’) ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಉಪದೇಶಾಮೃತವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ‘ಕಥಾಮೃತ’ದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ

೧ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ - ಜೀವನ ಸಂದೇಶ, ೨೦೧೭, ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ.

೨ ಅಲ್ಲೇ, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಪು.೬-೭

ಮಹಾಪುರುಷರು. ಅದು 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ'ದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಓದುಗರಿಗೂ ದೊರೆತಿದೆ. 'ಮ' ರವರು ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಸರ್ವಜನಾಂಗದ ಸರ್ವಕಾಲಿಕ ಮಾನವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದವು. ಅವು ಹೀಗಿವೆ:

೧. ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಡುವುದು ಹೇಗೆ?

೨. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು?

೩. ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

೪. ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು?"^೩

ಆತ್ಮಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸ್ವಾಮಿಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರಳವಾದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸಾರ ಸರ್ವಸ್ವವೇ ಅವರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ'ದ ಪುಟಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯ ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದರು: "ಒಳ್ಳೆಯದು, ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಭಗವಂತನ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ?" ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು: "ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಗುಣ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು, ಮನಸ್ಸು ಹಗಲಿರುಳೂ ಸಂಸಾರದಲ್ಲೇ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ನಿರತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಭಗವಂತನು ಬಿಡಲಾರದು. ಆಗಾಗ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಗವದ್ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಆತ್ಮಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಮೊದಮೊದಲು ಪದೇ ಪದೇ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆತನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ದುಸ್ಸಾಧ್ಯ. ಗಿಡ ಇನ್ನೂ ಸಸಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಬೇಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದನಕರುಗಳು ಆಡು, ಕುರಿಗಳು ತಿಂದು ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ"

"ಹರಿಸ್ವರಣೆ ಮಾಡೋ ನಿರಂತರ" ಎಂದು ವಾದಿರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೋ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಸಾಲದು. ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಮತ್ತೆ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯನು ವಿನಯದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು?"

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು: "ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಗವಂತನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಡು. ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಅಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ತಂದೆತಾಯಿ ಇವರೊಡನೆ ಇರು, ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡು, ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬರನ್ನ ಪರಮಾಪ್ತರೆಂದೇ ಕಾಣು. ಆದರೆ ಅವರಾರೂ ನಿನಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಲಿ."

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಗೃಹೀ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯನೂ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು.

"ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯ ದಾಸಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೇ. ಯಜಮಾನನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತೆಯೇ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನ್ನು 'ನನ್ನ ಹರಿ, ನನ್ನ ರಾಮ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವು ಯಾವುವೂ ತನ್ನದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆಕೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ.

"ಆಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಈಜಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಿದೆ ಗೊತ್ತೇ ನಿನಗೆ? ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿರುವ ದಡದಲ್ಲಿ, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡು, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಡು."

ಎಂತಹ ಸುಂದರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು! ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಹನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಅದ್ವಿತೀಯತೆ.

"ಮೊದಲು ಕೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿಕೊಂಡು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಗೆ ಅಂಟು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಹವಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಯೊಡಬೇಕು."

"ನೋಡು, ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಈ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದಾದರೆ, ಅದು ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯ — ಇವುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದಾದರೆ ಇದೇ ಮನಸ್ಸು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಚಿಂತನೆ."

ಪರಮಹಂಸರ ಈ ಮಾತುಗಳು ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದವೊಂದನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ:

^೩ ದೇವರೊಡನೆ ಬಾಳಿದವರು, ಭಾಗ ೨, ಪು. ೨೦೬

ಹಾಂಗೆ ಇರಬೇಕು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ
ಹ್ಯಾಂಗೆ ಬರೆದಿತ್ತೋ ಪ್ರಾಚೀನದಲ್ಲಿ ||

ಪಕ್ಷಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತಂತೆ
ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋದಂತೆ ||

ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆಯಂತಹ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ಈ ಬಾಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸೆಗಳು! ಎಷ್ಟು ಬಯಕೆಗಳು! ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಈ
ಬಯಕೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡಹುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನಡೆಯ
ಬೇಕು, ಸದಾ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮರೆಯದಂತಿರಬೇಕು.

ಮುಂದೆ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯನು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ
ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ: “ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನ
ವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದೇ?” ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು: “ಹೌದು ನಿಸ್ಸಂ
ದೇಹವಾಗಿ, ಆಗಾಗ ಏಕಾಂತವಾಸ, ಆತನ ನಾಮಗುಣಕೀರ್ತನೆ,
ವಸ್ತುವಿಚಾರ - ಈ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಮಾಸ್ಟರ್: “ಯಾವ ಮಾನಸಿಕ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ದರ್ಶನ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ?”

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು: “ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ಅತ್ತರೆ ಅವನ
ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬಿಂದಿಗೆ
ತುಂಬಾ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕಣ್ಣೀರ ಸಾಗರದಲ್ಲೇ ತೇಲಾಡಿ
ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ, ಆದರೆ ಭಗವಂತ ಬೇಕೆಂದು ಯಾರು
ತಾನೇ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾರೆ? ಸಹಜ ಕರೆಯಿಂದ ಆತನನ್ನು ಕರೆಯ
ಬೇಕು?” ಪರಮಹಂಸರು ತಮ್ಮ ಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ ಹಾಡ
ಲಾರಂಬಿಸಿದರು:

ನಂಬಿ ಕರೆದರೆ ತಾಯಿ ಓ ಎನ್ನದಿಹಳೇನೋ
ನಿನ್ನ ತೊರೆದವಳೆಂತು ಇರಬಲ್ಲಳೋ
ಬಿಲ್ಲದಳ ಹೂಗಳ ತಂದು ಪಾದಕೆ ಮುಡಿಸೋ
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಗಂಧದೊಡನೆ...

“ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅರುಣೋದಯ
ವಾದ ಹಾಗೆ. ಬಳಿಕ ಸೂರ್ಯೋದಯ, ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಬಂದ
ನಂತರವೇ ಭಗವತ್‌ದರ್ಶನ.”

“ವಿಷಯಿಗೆ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ, ತಾಯಿಗೆ
ಮಗುವಿನ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ, ಸತಿಗೆ ಪತಿ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ -
ಈ ಮೂರೂ ಪ್ರೀತಿಗಳು ಯಾರಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಡಿದರೆ
ಅವುಗಳ ಜೋರಿನಿಂದ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು. ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಗೆ
ಕೇವಲ “ಮಿಯಾವ್, ಮಿಯಾವ್” ಅಂತ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು
ಕರೆಯುವುದೊಂದೇ ಗೊತ್ತು, ತಾಯಿ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಡು
ವುದೋ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ,

ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹಾಸಿಗೆಯ
ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಬಂದರೆ ಅದು
ಕೇವಲ ‘ಮಿಯಾವ್, ಮಿಯಾವ್’ ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ
ಬೆಕ್ಕು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಏನು? ಈ ಮಿಯಾವ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು
ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮರಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ.”

ಇದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಮಾರ್ಜಾಲ ಕಿಶೋರ ನ್ಯಾಯ’ ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತನಾದವನು ಆರ್ತನಾಗಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಭಗವಂತ
ನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಕರೆಯುವುದೊಂದೇ ಗೊತ್ತು.
ಅವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ, ಅದು ಅವನನ್ನು ಗುರಿ
ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

“ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನೂ, ಚಿಂತೇಂದ್ರಿಯನೂ ಮತ್ತು ಸಾಧನಾ ಪರಾ
ಯಣನಾದವನೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಭಗವತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆಂಬ ಪರಮ
ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ೩೯ನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಪರಮಹಂಸರು ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು:
“ತಿಳಿದುಕೋ, ನಿರಾಕಾರವೂ ಸತ್ಯ, ಸಾಕಾರವೂ ಸತ್ಯ; ಯಾವ
ದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವೋ ಅದರಲ್ಲಿ ದೃಢಬುದ್ಧಿ ಇಡು.”

ಭಗವದ್‌ಗೀತೆಯ ೭ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ
ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

**ಯೋ ಯೋ ಯಾಂ ಯಾಂ ತನುಂ ಭಕ್ತಃ ಶ್ರದ್ಧಾಯಾರ್ಚಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |
ತಸ್ಯ ತಸ್ಯಾಚಲಂ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ತಾಮೇವ ವಿದಧಾಮ್ಯಹಮ್ ||**

“ಯಾವ ಯಾವ ಸಕಾಮಿ ಭಕ್ತನು ಯಾವ ಯಾವ ದೇವತಾ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ,
ಆಯಾ ಭಕ್ತನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಅದೇ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಥಿರ
ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಬ್ರಹ್ಮ ಚೈತನ್ಯವೇ ಜಗತ್ತಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಭಗವಂತನ
ಲೀಲಾಕ್ಷೇತ್ರ. ಆ ದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಗಳು
ಭಾವಾತೀತವಾದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
“ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥಿತ ತದ್ಗತೇನ ಮನಸಾ ಪಶ್ಯಂತಿ ಯಂ ಯೋಗಿನಃ -
ದೇವಾಯ ತಸ್ಯೈನಮಃ” ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತೋತಾಪುರಿ ಗುರು
ಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಪಡೆದು
ಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣವು ಶುದ್ಧವಾಗಿ, ತೀವ್ರ ವ್ಯಾಕುಲತೆ
ಉಂಟಾದಾಗ ನಾವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ನಾವು
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇರುವ, ಎಲ್ಲವೂ ತಾನಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣ
ಬಹುದು, ಕಾಣಬೇಕು.

ಯುಗಾವತಾರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅದು
ಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ.

ವಿವೇಕಪ್ರಭ